

Wykorzystanie siedlisk przez dziki *Sus scrofa* na terenie KrakowaHabitat use by wild boars *Sus scrofa* in the city of KrakówGRZEGORZ BAŚ*, KATARZYNA BOJARSKA, STANISŁAW ŚNIEŻKO, WIESŁAW KRÓL,
KATARZYNA KUREK, HENRYK OKARMA

Institut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk
31–120 Kraków, al. Adama Mickiewicza 33
*e-mail: bas@iop.krakow.pl

Słowa kluczowe: selekcja siedlisk, *Sus scrofa*, synurbizacja, telemetria, tereny miejskie, tereny trawiaste.

Liczne gatunki zwierząt przystosowały się do życia w miastach, jednak ciągle niewiele wiadomo na temat ich ekologii w tym antropogenicznie zmienionym środowisku. Celem badań była charakterystyka wykorzystania przestrzeni przez dziki na terenie miasta Krakowa, ustalenie, które siedliska są miejscem występowania tych zwierząt, oraz porównanie wykorzystania różnych typów siedlisk z ich dostępnością w obrębie arealów osobniczych. W latach 2012–2015 uzyskano 5960 lokalizacji telemetrycznych ośmiu osobników monitorowanych przez łącznie 1515 dni w zachodniej części Krakowa (o powierzchni około 31 km²). Dziki najczęściej wykorzystywały siedliska o względnie niskiej antropopresji: tereny trawiaste oraz zbiorowiska ruderalne (odpowiednio 56,6% i 21% lokalizacji). Tereny trawiaste i zarośla naturalne były jednocześnie najbardziej preferowane przez dziki (średni współczynnik selekcji w_i odpowiednio 1,54 i 1,70). Najmniej czasu spędzały na terenach z zielenią urządzoną (2,1% lokalizacji), polach uprawnych (1,9% lokalizacji) oraz terenach zainwestowanych i w ogródkach przydomowych (0,9% lokalizacji). Tereny zainwestowane wraz z ogródkami przydomowymi były też najbardziej unikane przez dziki (średni współczynnik selekcji $w_i = 0,29$). Dla krakowskich dzików siedliska leśne były mało istotne oraz wykorzystywane rzadziej, niż wskazywał ich udział w arealach osobniczych. Wykorzystanie i selekcja przez dziki siedlisk o niskim stopniu antropopresji w Krakowie prawdopodobnie są związane z czasowo-przestrzennym unikaniem ludzi.